

Prima instanță - Judecătoria Chișinău, sediul Central (V. Puica)

Instanța de apel - Curtea de Apel Chișinău (V. Buhnaci, L. Pruteanu, M. Guzun,)

Î N C H E I E R E

19 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea pe Acțiuni „Agenția Municipală de Ipotecă din Chișinău”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Rusu Natalia împotriva Societății pe Acțiuni „Agenția Municipală de Ipotecă din Chișinău”, intervenient accesoriu Societatea cu Răspundere Limitată „Servcomloc”, privind încasarea despăgubirilor materiale și morale,

împotriva deciziei din 30 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Agenția Municipală de Ipotecă din Chișinău, și menținută hotărârea din 06 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central,

c o n s t a t ă :

La 19 august 2016, Rusu Natalia s-a adresat în instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată împotriva Societății pe Acțiuni „Agenția Municipală de Ipotecă din Chișinău” intervenient accesoriu Societatea cu Răspundere Limitată „Servcomloc” solicitând încasarea sumei de 56 924 lei, cu titlu de costuri a lucrărilor efectuate pentru reparația acoperișului, 6000 de lei cu titlu de cheltuieli pentru efectuarea expertizei, 10 000 de lei cu titlu de prejudiciul moral, 9000 de lei cu titlu cheltuieli pentru asistență juridică și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a menționat că la 05 mai 2004 a încheiat cu Agenția Municipală de Ipotecă din Chișinău un contract de investiții privind construcția spațiului locativ de pe str. Busuiocești 16, mun. Chișinău, compus din trei camere, cu suprafață de 73,8 metri pătrați.

Conform condițiilor contractuale, Rusu Natalia s-a obligat să achite integral costul lucrărilor, iar Agenția Municipală de Ipotecă din Chișinău să transmită în proprietate reclamantei spațiul în cauză.

Potrivit informației Agenției Municipale de Ipotecă din Chișinău în anul 2004, clădirea a fost dată în exploatare, iar ulterior a început a locui în apartament.

Rusu Natalia a relatat că și-a înregistrat dreptul de proprietate asupra imobilului în anul 2014.

Reclamanta a invocat că până la înregistrarea dreptului de proprietate asupra ap.34 de pe str. Busuiocești 16 de nenumărate ori s-a adresat pârâtului, verbal și în scris, despre defectele constructive ale acoperișului, din cauza căruia aveau loc scurgeri de apă în tavan și pe pereți, afectându-i spațiul locativ, mobila, podeaua și pardoseala din tavan.

Însă ultimul nu răspundea la corespondență, dar nici nu înlătura defectele constructive din acoperiș, a fost nevoită să apeleze la serviciile unui expert în domeniu, pentru a se stabili defectele construcției din acoperiș și să angajeze o societate specializată, care a efectuat lucrările de reparație, conform concluziei expertului și devizului de cheltuieli.

Agenția Municipală de Ipotecă din Chișinău a fost informată despre data efectuării expertizei, de două ori, dar nu s-a prezentat la fața locului, precum n-a solicitat nici amânarea sau efectuarea expertizei în lipsa sa. Ultimul nu a acceptat efectuarea lucrărilor de reparație ale acoperișului nici până la efectuarea expertizei, nici după efectuarea ei. La solicitarea sa de a-i achita cheltuielile de efectuare a expertizei, pârâtul nu s-a expus.

Cu referire la pretenția privind încasarea prejudiciului moral reclamant a menționat că crește și educă de una singură doi copii minori, iar atitudinea neglijentă, indiferentă, nepăsarea cu care a fost și este tratată până în prezent, i-a cauzat un mare disconfort și suferințe morale, în special, în perioada cu ploii abundente, când era nevoită să apeleze la ajutorul vecinilor pentru evacuarea apei cu mai multe vase. Mai mult, după fiecare două, trei luni a fost nevoită să efectueze reparații curente, pentru înlăturarea mirosului insuportabil de mușchi din apartament, lucrări pe care le efectua de una singură în nopți cu doi copii mici în casă.

Prin hotărârea din 06 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, acțiunea a fost admisă parțial.

S-a încasat din contul Societății pe Acțiuni „Agenția Municipală de Ipotecă din Chișinău” în beneficiul Nataliei Rusu suma de 56 924 lei, cu titlu de costuri a lucrărilor efectuate pentru reparația acoperișului, 10 000 de lei cu titlu de prejudiciul moral, 6000 de lei cu titlu de cheltuieli pentru efectuarea expertizei și 5444,22 lei cu titlu de cheltuieli de judecată, în total suma de 78368,22 (șaptezeci și opt mii trei sute șaiszeci și opt, 22) lei.

S-a încasat din contul Societății pe Acțiuni „Agenția Municipală de Ipotecă din Chișinău” în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 863,50 lei. În rest, acțiunea a fost respinsă.

Pentru a hotărî astfel, instanța a constatat că în urma scurgerilor de apă de pe acoperișul blocului, în apartamentul nr.34 din str. Busuiocești 16, mun. Chișinău a fost necesară reparația imobilului, iar mărimea prejudiciului cauzat constituie suma de 57 696,20 lei.

Conform raportului de expertiză cauza scurgerilor de apă, este efectuarea lucrărilor acoperișului contrar normativelor și anume, nerespectarea rostului dintre pante, lipsește hidroizolarea la unirea dintre pante a acoperișului, geometria țiglei metalice este schimbată, necorespunderea unghiului de scurgere conform normativului, s-au depistat spații de acumulare a apelor pluviale, deteriorarea stratului suport, prezența crăpăturilor pe acoperiș, acumularea deșeurilor pe suprafața acoperișului.

Pentru efectuarea lucrărilor de reparație reclamanta a încheiat un contract de antrepriză cu Societatea cu Răspundere Limitată „Domax Con Prim”, iar potrivit actului de predare-primire a lucrărilor de reparație costul total a lucrărilor a fost de 56 924,05 lei.

Cu referire la pretenția privind încasarea prejudiciului moral instanța a constatat că din cauza neîndeplinirii obligațiilor contractuale de către Agenția Municipală de Ipotecă din Chișinău, reclamantei i-au fost cauzate daune morale esențiale exprimate prin suferințe psihice, disconfortul suportat de ea cât și de copii minori, lipsa de receptivitate și responsabilitate la petițiile înaintate Agenției, perioada îndelungată a incomodităților enumerate, inclusiv efectuarea reparațiilor curente, pentru înlăturarea mirosului insuportabil de mușgai din apartament.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 06 iulie 2017, Agenția Municipală de Ipotecă din Chișinău a declarat apel împotriva hotărârii din 06 iunie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Central, solicitând casarea hotărârii menționate și respingerea cererii de chemare în judecată depusă de Rusu Natalia.

Prin decizia din 30 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Agenția Municipală de Ipotecă din Chișinău și s-a menținut hotărârea din 06 iunie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Central.

La 04 iulie 2018, Societatea pe Acțiuni „Agenția Municipală de Ipotecă din Chișinău” a declarat recurs împotriva deciziei din 30 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 06 iunie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Central solicitând casarea acestora și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea depusă de Rusu Natalia să fie respinsă.

Ca temei de drept recurentul a invocat prevederile art. 432 alin. (2) lit. c) Cod de procedură civilă care stipulează că se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească a interpretat în mod eronat legea.

În motivarea recursului a reiterat că acțiunea înaintată de reclamantă este tardivă, însă la examinarea cauzei instanțele investite cu judecarea fondului nu au ținut cont de prevederile art.269 și 968 alin.(2) Cod civil și au calculat termenul de prescripție din 19 noiembrie 2014, data semnării procesului verbal privind transmiterea-primirea apartamentului nr.34.

În opinia recurentului instanța nu a dat o apreciere corectă actului de transmitere-primire a apartamentului, deoarece prin actul menționat nu a fost transmis apartamentul, ci dreptul de proprietate asupra apartamentului, după achitarea integrală a costului imobilului, conform prevederilor contractului de investiții.

Recurentul susține că termenul de prescripție curge din data recepționării construcției și nu din data înregistrării dreptului de proprietate asupra construcției, pe numele beneficiarului.

Referitor la aprecierea probelor de către instanțele ierarhic inferioare, recurentul a menționat că au fost apreciate în mod arbitrar. Concluziile referitoare la calitatea lucrărilor de construcție executate și incluse în raportul de constatare tehnico-științific au caracter general și nu este indicat nici o normă din construcție care a fost încălcată. Totodată, la efectuarea expertizei nu a fost luată în calcul perioada de exploatare a construcției și momentul cercetării viciilor.

Recurentul consideră că soluția instanței de apel nu conține nici o argumentare

clară referitor la argumentele invocate în cererea de apel. Nu s-a expus asupra admisibilității ca probă a constatării tehnico-științifice, asupra raportului juridic existent între părți și asupra argumentelor referitoare la stabilirea corectă a momentului curgerii termenului de prescripție.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 30 ianuarie 2018.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Potrivit scrisorii de comunicare nr. 5341, instanța de apel a expeditat participanților la proces copia decizie motivate la 26 aprilie 2018. Recurentul a indicat că a recepționat-o la 04 mai 2018.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cererea de recurs a fost declarată la 04 iulie 2018, respectiv în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile

de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Agenția Municipală de Ipotecă din Chișinău”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Societatea pe Acțiuni „Agenția Municipală de Ipotecă din Chișinău”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Dumitru Mardari